

Nacionalistes i regionalistes, a les europees

La cursa cap a les segones eleccions al Parlament europeu que es convoquen a l'estat espanyol, a celebrar el pròxim 15 de juny, ja ha començat. El ritme pausat que presideix la pre-campanya donarà pas, en unes setmanes, a finalitzar converses entre els diferents partits, a tancar llistes i a preparar el que serà la campanya electoral a finals del mes de maig. En aquest context, els partits nacionalistes i regionalistes dels Països Catalans, i més concretament aquells que han optat per presentar-se en coalició amb altres forces de la resta de l'estat, barallen diferents hipòtesis a fi de tenir un representant a Estrasburg.

Hi ha partits que ja han tancat les negociacions. És el cas de la Unitat del Poble Valencià (UPV), que, repetint l'experiència dels primers comicis europeus, hi concorre amb la coalició Esquerra dels Pobles, i és, també, el cas d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) que tornarà a presentar-se amb l'agrupació de l'Europa dels Pobles. En canvi, la situació dels regionalistes, tant d'Unió Valenciana (UV) com d'Unió Mallorquina (UM), és, encara, d'indecisió. UV i UM, tots dos integrants de la Federació de Partits Regionalistes (FPR), només tenen una cosa clara: no concorreran a les europees amb el Partit Popular (PP), ni amb cap altra força política d'àmbit estatal.

Les possibilitats que, ara per ara, barallen UV i UM passen per presentar-se amb la Federació de Partits Regionalistes, concórrer-hi en solitari, o bé abandonar. Aquesta última solució podria adoptar-la UM donada la greu crisi interna que està vivint el partit els últims mesos.

La impossibilitat d'una candidatura nacional i d'esquerres

La idea d'articular una coalició nacional i d'esquerres, amb els partits d'ERC, UPV, Partit Socialista de Mallorca (PSM), i Partit Socialista de Menorca (PSME), novament, ha fracassat. Per a Josep Lluís Carod Rovira, portaveu d'ERC al Parlament de Catalunya, «una llista dels partits nacionalistes d'esquerra dels Països Catalans no ha estat possible donat el precedent immediat de les primeres eleccions europees, quan també va fracassar, i

Les eleccions al Parlament europeu el pròxim 15 de juny ha fet que els líders polítics es replantegen les seues estratègies. El present article fa un repàs de totes les possibilitats.

Remei Blasco

d'ERC, Heribert Barrera, ocuparà el segon lloc en la llista i encara que no s'obtinguen dos eurodiputats serà a Estrasburg donat el caràcter rotatori que es preveu a la coalició.

La UPV, per la seua banda, ocupa, en la persona de Vicent Ventura, el tercer lloc de la coalició d'Esquerra dels pobles. El primer és Juan Maria Banderés, d'Euskadiko Ezquerria i el segon, Gonzalo Vázquez en representació del Partido Socialista Galego-Esquerda

Heribert Barrera, d'ERC, ocuparà el segon lloc en la candidatura d'Europa pels pobles.

perquè els aliats d'aquests partits en eleccions autonòmiques i municipals no són els mateixos ni a les Illes ni al País Valencià». El secretari d'organització de la UPV, Enric Morera, argumenta que «hi ha discrepàncies ideològiques amb ERC, com per exemple el tema de l'energia nuclear i la política laboral. A més, ERC va abandonar la possibilitat de formar part de la coalició d'Esquerra dels Pobles quan l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra (ENE) hi va ingressar».

El cert, però, és que la candidatura no ha estat possible i, en el seu defecte, ERC i UPV han pactat amb forces polítiques diferents. ERC es presenta a les europees amb la coalició que lidera Carlos Garaikoetxea, és a dir, amb Europa pels pobles, al costat d'Eusko Alkartasuna i el Partit Nacionalista Galleg (PNG). El candidat

Galega (PSG-EG). També integren la coalició els partits: PSM, PSME, ENE, Asamblea Canaria-Izquierda Nacionalista Canaria, Junta Aragonesa i el Partido Asturianista hi dona suport. Esquerra dels Pobles és, com assenyala Enric Morera, «l'única coalició que recull formacions polítiques de tots els Països Catalans ja que Europa dels pobles té algunes adhesions de les Illes i el País Valencià que són de caràcter personal, però no com a organització política estructurada».

El candidat de la UPV, Vicent Ventura, serà a Estrasburg si s'obté un eurodiputat i el partit nacionalista valencià és la segona força més votada de la coalició, però en el cas que siga la tercera, només aconseguirà anar al parlament d'Estrasburg si Esquerra dels pobles trau 2 eurodiputats.

Els objectius de la UPV davant els

comicis del 15 de juny són «aconseguir una Europa que actue més sobre les desigualtats de les regions europees; integrar una superestructura política europea i buidar de contingut la configuració arcaica dels estats; millorar la política medi ambiental i reconsiderar la negociació dels cítrics valencians en el Tractat d'Adhesió a la CEE».

Per a ERC, «el fet d'estar presents a Europa ja és important per si mateix perquè això permetrà que el país deixi d'estar, només, en les mans dels socialistes i dels convergents. Pot ser un element d'aproximació als problemes dels Països Catalans i donar una projecció exterior al partit».

rat en les bases d'UV, en el *blaverisme*, una reacció davant l'espanyolisme del PP. Nosaltres hem d'aprofitar que la reacció que, en anys passats, va nàixer contra el catalanisme es done, ara, contra l'espanyolisme».

Unió Valenciana, segurament, concorrerà a les europees com a membre de la FPR, on ocuparà el primer i el segon lloc de la llista. Tot i això, encara no s'ha descartat la possibilitat de presentar-se només en coalició amb ENV o fins i tot de no presentar-se si hi ha dificultats per finançar la campanya electoral. Qui encapçalarà la llista per UV és, a hores d'ara, una incògn-

Parlament balear, Miquel Pasqual, ha declarat a EL TEMPS que, «si es va a les eleccions del 15 de juny serà amb la FPR encara que algú ha dit que hi havia la possibilitat de pactar amb Convergència i Unió o amb el Partit Nacionalista Basc, això no ha estat més que una hipòtesi. Ara bé, també podríem renunciar a les europees ja que UM està vivint una greu crisi interna, fruit de la marxa del seu president, Jeroni Albertí».

Unió Mallorquina, en l'últim consell polític, a més de decidir que no pactaria amb el PP, va autoritzar el comitè executiu del partit a efectuar conver-

UPV i EE concorreran junts altra vegada a les eleccions europees.

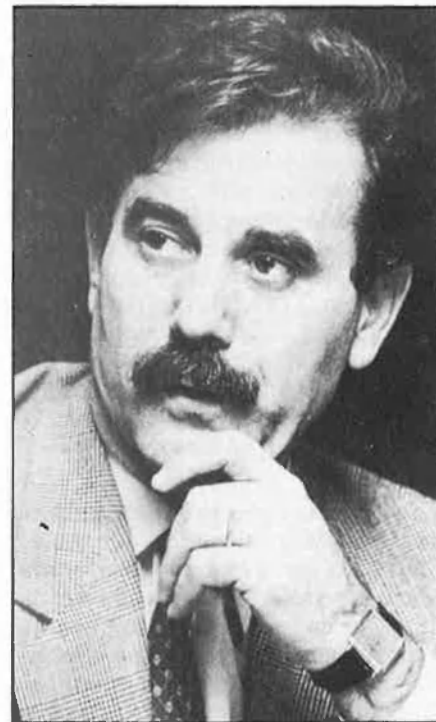
Els regionalistes 'passen' del PP

El líder del partit Unió Valenciana, Vicente González Lizondo, no s'ha cansat de repetir, durant els últims dies, que UV no anirà a les europees amb el PP perquè tenen objectius diferents. «Nosaltres entenem l'estat espanyol des de les autonomies i el PP entén les autonomies com una manera vulgar, senzilla i corrent de descentralitzar. És un pensament nacionalista contra un altre de centralista». Descartada aquesta possibilitat, UV comptarà, precisament per no haver cedit a les pressions de la dreta espanyola, amb el suport d'Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV). Per al secretari general d'ENV, Xavier Mari, «la ingerència del PP pot ser molt positiva en la política valenciana perquè s'ha gene-

nita. Leopoldo Ortiz, director del Comitè de Gestió per a l'Exportació de Cítrics i candidat d'UV a les primeres eleccions europees podria ser el cap de llista sempre que tinga prou garanties per anar a Estrasburg. Altrament, podria ser candidat pel Partit Popular després de l'oferta feta per Marcelino Oreja i que el situaria segur com a eurodiputat.

La Federació de Partits Regionalistes, després que el Partido Regionalista Aragonés i la Unión del Pueblo Navarro decidiren abandonar-la ha perdut possibilitats davant Europa. I encara en pot perdre més si Unió Mallorquina decideix, finalment, no presentar-se a les europees com a part integrant de la coalició regionalista, cosa que es considera molt probable.

El portaveu d'Unió Mallorquina al

Leopoldo Ortiz, candidat d'UV a les primeres eleccions europees.

ses amb altres forces polítiques amb l'objectiu d'articular una plataforma nacionalista a les Balears. Això fa que Unió Mallorquina tinga temes més prioritaris que presentar-se a Europa. Són la solució dels problemes interns i la possibilitat de crear una coalició d'àmbit balear. Pel que fa a aquest segon objectiu, l'ex-senador socialista i fundador d'Unió Balear, Gregori Mir, seria un dels integrants de la plataforma, tot i que, personalment, ha declarat fer declaracions per considerar «que seria massa precipitat». El diputat al Parlament balear i ex-membre del CDS, Carles Ricci, ha assegurat, per la seua banda, que «la idea d'agrupar la gent de centre nacionalista està bastant avançada i pot ser interessant ja que s'ha demostrat que les opcions que hi ha actualment no són eficaces per elles mateixes». □